

טניס חגיגה של תחרות

כאשר החליטו אנשי איגוד הטניס על גובה הפרס הכספי שיוענק לזוכה בטורניר הטניס המיקצועני הראשון שייערך בישראל — הם היו כמעט עצובים: עשרת אלפים דולר לטניסאית מיקצוענית ברמה בינלאומית נחשבים לכסף קטן, בהתחשב בסכומי הכסף האדירים המתגלגלים בענף.

אלא שעד מהרה נכונה להם הפתעה. היענות טניסאיות מרחיבי תבל לכוח ולשחק על מיגרשי הטניס הענקיים של העיר אשקלון הרהימה את אנשי האיגוד. 28 נשים ונערות, בעיקר מארצות אירופה, קפצו על המציאה ומיהרו להירשם לתחרות המיקצוענית הראשונה מסוגה בארץ.

לאנשי האיגוד התברר שמעל ומעבר לסכומי הכסף, מניע את הטניסאיות גם יצר ההרפתקנות. אם כי, למען האמת, רק מעטות מן האורחות מדרוגות בטבלה העולמית. כמו שווה לרון (במקום ה-192).

הגרלה טובה. לטניסאיות המקומיות, כמו

טניסאית ביאלוסטוצקי
10,000 זה כסף טוב

אורלי ביאלוסטוצקי, רקפת בנימיני, רות מנסלדרוף, נחשבת התחרות החגיגה. בשביל כל נקודה שהתווספה להן לדירוג העולמי הן היו צריכות לגרום נקודות לים. עכשיו יש להן אפשרות לאסוף נקודות ממש פה, מתחת לאף. לגברים הטניסאים הישראלים מבחינה זו היה יותר קל. להם כבר מתיקומות תחרויות מיקצועניות כמה שנים, כמו הגראנד-פרי שהיה לפני שבוע ברמת-השרון.

אורלי ביאלוסטוצקי, שהיא אלופת הארץ כיום, והמדרוגת במקום הראשון בטבלה המקומית אומרת: "כנראה שהשנה ממש התאמצו מאיגוד, אם יש תחרות מסוג כזה. אילו היו מגדילים את הפרס, בוודאי היו באות שחקניות מעולות." על סיכוייה בתחרות, היא מוסיפה: "בשבילי זה בגדר אפשרות להצליח רק אם תהיה לי הגרלה טובה; אז אוכל להגיע לשלב הצעיר הגמר או אולי הגמר. בשבילי זה כסף טוב מאוד, עשרת אלפים של דולר".

את הכסף לפרסים תרמו יצרני נעלי הספורט גלי. ואילו כסף כדור לקיים את התחרויות באשקלון וכל מה שנובע מכך תרם גוף לא עיסקי — אלה הם האנגלים מועד התומכים של מרכז הטניס באשקלון שמטרתם הוא לפתח את אשקלון.

הם היו אלה אשר בנו את מרכז הטניס המפואר ביותר במדינה.

רכיבה

בעיה של רבע מיליון

לפני כמה שבועות הוכח במדור זה סיפורה של ננסי צייטלין בת ה-25, הרוכבת הישראלית

היחידה שנרתמה לפני כשנה למאמצים לשיפור יכולתה כדי להשתתף באולימפיאדת לוס אנג'לס 1984 (העולם הזה 2398). אלא שהתברר במאוחר, שכל מה שקשור כיום לספורט הרכיבה הוא כמעט בלתי-אפשרי, אלא אם כן יש גב כלכלי רציני הנושא בהוצאות העצומות הכרוכות בו.

מסיפורה ומנסיונה של ננסי הסתבר שהדולרים של הכדורסל והכדורגל בארץ הם כסף קטן לעומת מה שצריך לתת תמורת סוסריכה ראוי לתחרות ברמה אולימפית.

אני עשיתי זאת! היה אלה חברה לספר רט של ננסי שנרתמו לרעיון להכשירה לאולימפיאדה. ידד אחד נידב את סוסו, שהיה היחיד בארץ ברמתו הגבוהה; ידדים אחרים נידבו לה דולרים ומימנו לה שנת-שהות בחולנר שם שיפיה את יכולה.

הידדים ידעו שכדאי להם, כי בבוא היום תהיה להם בטוחידי רוכבת ברמה עולמית. אלא שהסוס המקומי היה טוב רק עד לרמה מסוימת, וננסי היתה זקוקה לסוס חדש ברמת ביצועים גבוהה יותר.

אפשר למצוא סוס כזה, אבל קודם כדאי למצוא את 250 אלף הדולר, כדי לרכוש אותו. ואה זה התקשתה התל-אביבית למצוא. התוכנית האולימפית ירדה מהפרק ועל כך היא מוסיפה:

"אני לא כל-כך מצטערת. המטרה שלי היתה להשתפר. האולימפיאדה לא היתה חלום חיי, כי בתנאים שלי היא לא היתה מציאותית עבורי. הרגשתי זכות גדולה שנשלחתי, וזאת היתה מתנה לשהות בחולנר."

"הרגשתי יופי ולמדתי המון. עוד לא היה מישור בארץ שנשלח עם סוס, כדי לייצג את ישראל בענף הרכיבה. אני עשיתי זאת."

גולף

הניצחון של הקיבוצניק

אלון בדרודי, מנהל מועדון הגולף של קיסריה, אינו קופא אף לרגע אחד על שמריו. אין הוא מונח את הרעיון לחבב את הגולף על הישראלים. באליפות המועדון, שהתקיימה בשבת, נזעק הפעם לעזרתו ג'ק קורקואה בן ה-35, המכונה ג'ק בוגרט על שם הבושם והאפטר-שייב של החברה שהוא עומד בראשה. היהודי-צרפתי עתיר הנכסים, שהספיק לשרת בימנו שלוש שנים בצה"ל ולחזור לצרפת, סייע לבדרודי לקיים את התחרות ברמה של חו"ל.

לבוגרט יש בית ממואר גם בקיסריה, כמו שיש לו במקומות אחרים בעולם. מיגרשי הגולף הסמוכים היוו שיקול לא קטן בהחלטתו לקנות את הבית.

משוגעים לספורט הגולף, שהם תושבי-חוץ, לא חסרים בארץ. מה שיותר חסר זה שהישראלים יידלקו עם הנושא. ואלון בן דויד הצעיר (34) מדליק אותם צעד אחר צעד. כך זכה המועדון של קיסריה בעזרת ממונו של בוגרט לא רק בפרסים יקר-ערך לזוכים בתחרות אלא גם בחגיגת קוקטייל מפוארת בסיגנון הילטון.

כוכבים נגד השמצה. אנשי המועדון עוד לא הספיקו להתנער מהדיה של האליפות וכבר תנחת בשבוע הבא על מיגרשי הגולף הירוקים שברשותם מישלחת אמריקאית בת 30 איש. אלה חברי הליגה נגד השמצה האוהבים גם ליהנות מן החיים. איתם יבואו כמה כוכבים אמריקאים, כמו השחקנית שירלי מקליין וברנרד הטלוויזיה רון

ארמס. בינתיים הסתיימה האפיזודה של תחרות המועדון של "ספורט העשירים" בקיסריה בניצחונו של קיבוצניק מהעוגן; דויד רוזנפלד בן ה-26 זכה במקום הראשון, ובפרס שהעניק המועדון.

אתלטיקה

חקירה של תלונה

שלוש שעות תמימות ישב ארי אבנר בשבוע שעבר וחקר את שררה-הרדיו רמי יצהר. היה זה יוסף לפיד, מנהל רשות-השידור, שמינה את אבנר לבר אצל שררה-הספורט מדוע נשלח מיכתבת-לונה זועם כל-כך נגרו.

כתבת-הספורט שעוררה את המהומה היתה כתבתו של יצהר ביומן השבוע של שבת שעניינה היה מצבו הירוד של ענף האתלטיקה בארץ. חרה לו ליושב-בראש הענף, אורי גולבורט,

סיוט של פרברים

לא קל להיות חבר הנהלת קבוצת כדורגל. של הפועל תל-אביב. למשל. אך קשה הרבה יותר, להיות חבר הנהלת הפועל ערד. זאת למד על בשרו ירון סיימון, חבר הנהלת הפועל ערד. מלבד הבעיות הוות של תקציב והיעדר ניצחונות, יש לפעמים בעיה מטרידה הרבה יותר שנקראת: מיקום מיישרדי ההתאחדות לכדורגל, שכלעדיהם לא יקום דבר בקבוצה.

וכי מוצאים עצמם חברי הנהלת של קבוצות שונות ברחבי הארץ, הממוקמים בפריפריה, משרכים רגליהם עד תל-אביב לפעמים משך שעות. כדי לעמוד בפני ועדת המימשעת של ההתאחדות, או כדי לרשום שחקנים חדשים, או לחדש כרטיסי שחקנים ותיקים.

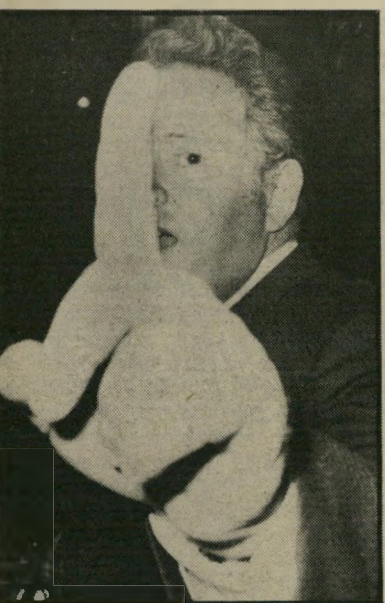
"אני לא יכול להבין מדוע להתאחדות אין סניפים שיכולים להקל עלינו את החיים במקצת."

באלאנאן גדול. לאחזרת הפטיקה ההתאחדות אפילו את פירסום מועדי מישחסי השבת ביומן הספורט. "אין להם לזה תקציב. עכשיו אנחנו צריכים, מידי שבוע, להתקשר טלפונית כדי לברר את שעת המישחק המדוייקת.

כיוון שיש עוד כמה עשרות קבוצות, כמו הפועל ערד, שמחפשות את אותה האינפורמציה, הבאלאנאן חוגג וכל עניין הכדורגל של קבוצות הפרברים הופך לסיוט אחד גדול," מוסף סיימון, בעצב.

גולפאית קורקואה
בושם ואפטר-שייב

מנהל-רשות לסיד
לא למגוע ולא להשפיע

כיצד עיוות השרד את תמונת המצב של הענף, כשהוא מראיין אנשים כמו אסתר שחמורוב ופטר בעלה, שהאתלטיקה אצלם היא נחלת ההיסטוריה.

לכתוב על האתלטיקה בלי לראיין אף איש מאיגוד האתלטיקה עצמו? כיצד? ולא עם אף אחד מהמאמנים הפעילים?" שואל אורי גולבורט, "זה נוגד את כל כללי האתיקה העיתונאית." כל מחלוקת על המגמה. בינתיים אני לא מוכן להגיד על זה חצי מילה נוספת. נשאר את זה לגוף שמברר. אני לא רוצה לפגוע או להשפיע."